

LEVY

C-VITAMIINI - LUONNON YLEISLÄÄKE

Thomas E. Levy, LT, OT

C-vitamiini torjuu viruksia, bakteereita, myrkkyjä,
säteilyn vaikutuksia, sydänsairauksia, syöpää,
reumaa, rappeumasairauksia ja
vanhenemista!

Yli 1200 vertaisarvioitua tieteellistä viitettä

Johdanto

Elämäni ja toimintani lääkärinä muuttui, kun näin hyvin hämmästyttävän tapauksen. Hyvin sairas MS-potilas parani odottamattoman paljon. Jos en olisi nähnyt sitä, en olisi uskonut sitä mahdolliseksi! Tapahtumaan liittyi muitakin vastaavia huomioita, vaikka ne eivät olleet aivan yhtä dramaattisia. Potilaan muutos oli kuitenkin niin silmiinpistävä ja nopea, että se muutti radikaalisti käsitykseni fysiologiasta, sairaudesta ja lääketieteestä.

Oli kesä 1993 Colorado Springsissä, Coloradossa. Siihen asti, yksityisvastaanottoni oli pitänyt minut täystyöllistettynä. Olin halunnut tavallista määrätietoisemmin erikoistua sydäntauteihin jo ensimmäisestä opiskeluvuodesta alkaen. Lapsesta saakka olin halunnut lääkäriksi. Opiskeluni ajan ja lähes aina omalla vastaanotollani, olin täysin tyytyväinen siihen, mitä olin tekemässä. Tunsin vaikuttavani erittäin positiivisesti potilaitteni elämään.

Vuonna 1992 pieni tyytymättömyys alkoi vaivata. Sydäntautien hoito ei tuntunut riittävältä. Vaikka oli selvää, että olin auttanut monia potilaitani saavuttamaan paremman terveyden, jotakin tuntui kuitenkin puuttuvan. Mieltäni painoi tunne, että olisi jotain tärkeämpää tekemistä. Mitä tämä olisi, ei ollut aavistustakaan.

Noin vuotta myöhemmin tapasin tohtori Hal Hugginsin, todellisen lääketieteen edelläkävijän. Hän ymmärsi täysin, että monet sairaudet alkoivat hammaslääkärin tuolissa. Monien ihailema ja ehkä vielä useampien herjaama, tohtori Huggins kyseenalaisti monet perustavanlaatuiset, mutta

virheelliset käytännöt modernissa hammaslääketieteessä. Hänellä oli konkreettisia todisteita, että monet tavanomaiset hammashoidot vaikuttivat hyvin negatiivisesti terveyteen.

Tohtori Huggins oli ensimmäisiä tapaamiani lääkäreitä, joka aidosti hoiti koko potilasta. Hammaslääkärinä, hän käsitteli potilaidensa hampaiden ongelmia paljon tavallista laajemmin. Hän ja hänen ryhmänsä avustajat käsittelivät ravitsemusta, ruokavaliota, lisäravinteita ja yleistä elämäntapaa. Kun lääketieteellisiä ongelmia kohdattiin tutkimuksessa ja hoidossa, hän varmisti, että hänen potilaansa etsivät hoitoa päteviltä lääkäreiltä.

Tuolloin tohtori Hugginsilla oli suuri vastaanotto, joka keskittyi poistamaan hammasmyrkyjä, kuten elohopeatäytteitä ja kroonisesti tulehtuneita hampaita. Vaikka ajatus hampaiden myrkyistä ei ollut täysin uusi, se ei saanut juurikaan huomiota arvioidessani ja hoitaessani sydänpotilaita. En koskaan ajatellut, että aikaisempi hammashoito - varsinkin juurihoito - olisi vastuussa niin suuresta osasta monien potilaitteni rintakipuja, tukkeutuneita verisuonia ja sydänkohtauksia.

Pian ensitapaamisen jälkeen, tohtori Huggins kutsui minut katsomaan klinikalleen työtään. Menin avoimin mielin, mutta en ollut lainkaan valmis siihen, mitä tulin näkemään.

Vierailin tohtori Hugginsin klinikalla uudelleen useita kertoja. Hämmästyin ja tulin uteliaaksi, kun näin potilaan toisensa jälkeen reagoivan tavalla, joka kyseenalaisti radikaalisti kaiken, mitä lääketieteellinen koulutukseni oli opettanut odottamaan. Suurin osa potilaista oli erittäin sairaita. Pitkälle edenneet tapaukset multippeliskleroosia, amyotrofista lateraaliskleroosia (Lou Gehrigin tauti), Parkinsonin tautia ja Alzheimerin tautia olivat yleisiä. Monet potilaat olivat jo pyörätuolissa. En ollut todellakaan koskaan nähnyt tai edes kuullut tämän tyyppisten potilaiden merkittävästä kliinisestä paranemisesta - millään hoidolla tai toimenpiteellä. Tohtori Hugginsin klinikalla voinnin huomattava paraneminen oli kuitenkin tavallista. Vain

poikkeustapauksessa potilas ei selkeästi hyötynyt tyypillisestä kahden viikon hoidosta.

Potilaita seurattiin laajoilla laboratoriotesteillä sekä ennen hoitoja että niiden jälkeen. Epänormaalit veren ja virtsan testit normalisoituivat rutiininomaisesti tai näyttivät lähes normaaleilta kahden viikon hoitajakson lopulla klinikalla. Kihdinomaiset virtsahapon tasot romahtivat ja epänormaalit maksa- ja lihasentsyymit palasivat nopeasti normaaleiksi. Mitä enemmän vierailin klinikalla, sitä enemmän lääketieteellisen koulutukseni peruspilareita ravisteltiin. Tohtori Huggins osoitti johdonmukaisesti huomattavasti laajempaa fysiologian ja kemian osaamista, kuin kukaan koskaan tuntemani lääkäri. Potilaiden kliiniset vasteet vahvistivat hänen menetelmänsä oikeiksi.

Kun viimein aloin ymmärtää kaiken näkemäni, tajusin että krooniset rappeuttavat sairaudet eivät olekaan peruuttamaton tuomio kärsimykseen ja ennenaikaiseen kuolemaan. Lähes kaikkiin näihin sairauksiin näin klinikalla käytettävän selkeitä ja johdonmukaisia hoitomenetelmiä, jotka tuottivat odotusten mukaisia myönteisiä tuloksia.

Vaikka lääketieteellisiä käsityksiäni oli kyseenalaistettu tohtori Hugginsin klinikalla paljon jo ensimmäisten vierailujeni aikana, ne muuttuisivat pian perustuksiaan myöten.

Kohtalokkaana päivänä - henkilökohtainen hoitaja toi hyvin sairaan, välinpitämättömän potilaan hammashoitoon. Nainen oli vain yksi monista pyörätuoliin sidotuista, pitkälle edenneistä MS-potilaista, jotka löysivät tiensä klinikalle. Hampaiden röntgenkuva paljasti paljon ongelmia, jopa suhteellisen harjaantumattomilla silmillänikin. Useita hampaita puuttui, potilaalla oli muutama hammasimplantti ja juurihoidettu hammas ja leukaluun massa näytti vähentyneen. Vaikka potilaan terveydentila oli huono, hänelle tehtiin useita tunteja kestävä hammaskirurgia samana päivänä. Hampaita poistettiin ja leukaluun tulehtuneita syöpymiä puhdistettiin sekä muutama

elohopea-amalgaami täyte vaihdettiin biologisesti yhteensopivaan komposiittimateriaaliin.

Ajattelin itsekseni, että toimenpiteitä oli aivan liikaa erittäin sairaan ja ilmeisen heikon potilaan ensimmäiselle hammaslääkärikäynnille. Olin nähnyt nuorilta ja terveiltä ystäviltäni poistettavan useita viisaudenhampaita yhdellä käynnillä. Yleensä he olivat käytännössä vuoteen omina useita päiviä, ennen kuin heidän toimintakykynsä vähitellen palasi ja paraneminen lähti etenemään.

Niin ei käynyt tämän potilaan kanssa. Lähes välittömästi hammaskirurgian jälkeen, hän alkoi hymyillä ja laskea leikkiä sekä julisti energisyytensä vihdoin palanneen. Hän jopa ilmoitti haluavansa mennä "ulos kaupungille" samana iltana hoitajan kanssa, syömään pihviä muutamalla jäljellä olevalla hampaalla suunsa vasemmalla puolella. Olin täysin hämmentynyt - liioittelematta. Intuitiivisesti tiesin, että myrkkujen poistaminen kehosta oli hyvä asia, mutta saattoiko vaikutus olla näin hyvä ja nopea?

Kerroin hämmennykseni ja epäuskoni tohtori Hugginsille. Hän hymyili ja osoitti tippapulloa, josta yhä valui nestettä potilaaseen. Se ei tuntunut riittävältä vastaukselta, sillä olin antanut tuhansia infuusioita elämäni aikana, enkä koskaan ollut nähnyt niin vaikuttavaa potilaan vastetta. Sitten hän sanoi että se oli C-vitamiini infuusio.

C-vitamiinia? Tiesin, että C-vitamiini oli jotain hyvää, mutta sitä sai hyvästä ruuasta tai lisäravinteista yleensä enintään 50 - 250 milligrammaa kerrallaan. Infuusio oli kuitenkin 50 grammaa (50 000 milligrammaa), ja se oli tippunut koko hammaslääkärin työn ajan.

Vaikka en ymmärtänytkään, miksi C-vitamiini auttoi tätä potilasta, tiesin heti, että olin löytänyt uuden hoitomenetelmän. En vain osannut aavistaa uuden välineen voimaa. Siitä alkoi toinen ja tärkein lääkärin koulutukseni. Näin jälkeinpäin ajatellen, aikaisempi koulutukseni oli vain kohtuullisen hyvä perusta sille, mitä opin tohtori Hugginsin tapaamisen jälkeen. On ironista, että opin hammaslääkäriltä

enemmän kliinistä lääketiedettä ja fysiologiaa, kuin kaikilta muilta lääkäreiltä elämäni aikana yhteensä.

Jatkoin C-vitamiinin tutkimista kirjallisuudesta ja hämmästyin yhä enemmän. C-vitamiini oli huomattavasti muutakin, kuin keripukin estävä pieni päivittäinen annos. Se on todennäköisesti kaikkein tärkein ravintoaine, mitä voimme niellä.

Vastoin lääketieteellisen yhteisön sokeasti toistamaa mantraa, että "ei ole olemassa tutkimuksia", löysin runsaasti tietoa, josta suurin osa oli kaikkein arvostetuimmissa lääketieteellisissä julkaisuissa. Tutkimus toisensa jälkeen osoitti C-vitamiinin kyvyn yksin hävittää, neutraloida tai muuten parantaa uskomattoman joukon tartuntatauteja, erityisesti virustauteja. Lisäksi ei näyttänyt olevan mitään myrkkyä tai myrkytystä, jota riittävä määrä asianmukaisesti annettua C-vitamiinia ei korjaisi ja neutraloisi.

1940-luvulla Frederick Klenner, lääketieteen tohtori, kehitti suurten C-vitamiiniannosten suonensisäisen käytön tehokkaaksi hoidoksi ja usein parannukseksi moniin tartuntatauteihin. Mukana oli sairauksia, joita jopa nykyisin pidetään parantumattomina, kuten polio, jäykkäkouristus ja aivokalvontulehdus. Hän myös näytti tietä osoittaen C-vitamiinin toimivan äärimmäisen tehokkaana vastalääkkeenä myrkkyjen neutraloinnissa mm. kohtalokkaissa annoksissa hiilimonoksidia, torjunta-aineita, barbituraatteja ja jopa raskasmetalleja.

Muut lääkärit ovat jatkaneet työtä ja ne, jotka ovat käyttäneet LT Klennerin annosteluohjeita, ovat nähneet hyviä tuloksia. Oma välitön kokemukseni C-vitamiinista on ollut yhtä upea mistä tahansa kliinisestä näkökulmasta katsottuna. Kardiologina en ole koskaan hoitanut yhtä monia infektioita ja myrkytyksiä, kuin tohtori Klenner kohtasi. Siitä huolimatta olen onnistuneesti hoitanut useita sairauksia, joita moderni lääketiede lähestyy vain levolla, tukihoidolla ja

varovaisella optimismilla, että immuunijärjestelmä mahdollisesti lopulta voittaa taudin.

Kumpikin kahdesta Länsi-Niilin virusinfektiotapauksesta, joita minua pyydettiin hoitamaan, toipuivat täysin vain kolmessa päivässä C-vitamiini-infuusiolla. Molemmat potilaat olivat olleet sairaina kuukausia. Toisella oli laaja infektio sekä laboratoriotulosten perusteella lisäksi hepatiitti. Tämäkin parani kuitenkin nopeasti ja täydellisesti yhdessä kaikkien muiden oireiden kanssa. Samoin kaksi mononukleosipotilaasta parani yhtä dramaattisesti kolmessa päivässä suonensisäisellä C-vitamiinilla. Molemmat olivat nuoria ja toinen oli ollut niin sairas kuukausia, että hän oli jo luopunut yliopisto-opinnoistaan.

Vieraillessani ystävien luona Kolumbiassa, Etelä-Amerikassa, hoidin 15-vuotiaan tytön verenvuotoja aiheuttavaa Dengue kuumetta. Suonensisäistä C-vitamiinia ei ollut saatavilla, joten käytin 10 grammaa suun kautta liposomeihin kapseloitua C-vitamiinia. Yksinkertainen hoito paransi hänet täysin kolmessa päivässä.

Jopa Lymen tauti on osoittanut hyvän vasteen C-vitamiiniin. Kuitenkin, toisin kuin monet muut C-vitamiinilla hoidettavat infektiot, olen nähnyt vain akuutin Lymen taudin paranevan täysin muutamassa päivässä suonensisäisellä C-vitamiinilla. Kuukausia ja vuosia vaivanneen kroonisen Lymen taudin oireet ovat johdonmukaisesti helpottuneet suurilla C-vitamiiniannoksilla, mutta ilman lopullista paranemista. Lukuisat Lymen tautia sairastavat potilaat palaavat kuitenkin kliinisesti normaaliin olotilaan C-vitamiinilla, vaikka mikrobit eivät ehkä ole täysin hävinneet kehosta. Lymen taudin ja muiden kroonisten infektioiden, kuten AIDSin ja kroonisen C-hepatiitin kanssa C-vitamiini voi usein palauttaa potilaan oireettomaksi tai lähes oireettomaksi. Toipuminen voi antaa heille mahdollisuuden "elää" loputtomiin infektioiden kanssa ja saavuttaa normaali elinikä.

C-vitamiini on myös paras tapa ylläpitää hyvää vastustuskykyä. Infektioilla on harvoin mahdollisuus tarttua, kun C-vitamiinitaso kehossa on normaali. Vastaavasti, useimmat syövät alkavat alueilta, joissa on lisääntynyt oksidatiivinen stressi, mikä on toinen tapa sanoa, että näillä alueilla ei ole riittävästi C-vitamiinia. Kirjassa käsitellään myös C-vitamiinin puute sepelvaltimoiden sisäpinnoilla, joka saa aikaan verisuonten ahtaumat sekä sydänkohtauksen.

Jokainen lääkäri, joka on rutiininomaisesti antanut 50 - 100 g annoksia C-vitamiinia suonensisäisesti, on nähnyt hyviä kliinisiä vasteita, joita suurin osa lääkärikuntaa pitää yhä sattumana tai mahdottomina.

Vuonna 2009 suonensisäinen C-vitamiini paransi koomassa olleen sikainfluenssapotilaan, jonka elintoimintojen ylläpitoa oltiin kirjaimellisesti lopettamassa. Hänellä oli myös diagnosoitu keuhkokuume ja "karvasolu" leukemia. Uskomaton tarina, jonka otsikkona on "Elävä Todiste?" dokumentoitiin ja lähetettiin Uuden-Seelannin *60 minuuttia* dokumenttiohjelmassa elokuussa 2010. Lääkärit halusivat "vetää seinästä pistokkeen", jonka varassa potilaan elämä oli ollut kuukauden, mutta perhe vaati, että ensin on kokeiltava lääketieteen tohtori Klennerin annosteluohjeen mukaisia C-vitamiiniannoksia. Kliininen vaste oli nopea ja upea. Lähes välittömästi, potilaan keuhkot alkoivat parantua ja hän toipui tarpeeksi päästen pois laitteesta. Muutamassa viikossa, hän käveli ulos sairaalasta. Lisäksi hänen leukemiansa näytti kadonneen yhdessä influenssan kanssa. Ihmeellisestä käänteestä ja muiden selitysten puutteesta huolimatta, lähes kaikki tapausta tutkivat lääkärit totesivat, että elpyminen oli sattumaa - että paranemisella ei ollut mitään tekemistä C-vitamiini infuusioiden kanssa.

Yli 15 vuoden tutkimuksen ja omien havaintojeni perusteella, voin kategorisesti sanoa, että suuri C-vitamiiniannos on kliininen ihme verrattuna kaikkiin moderneihin lääkkeisiimme. Lisäksi on olemassa suuri

määrä tutkimuksia, joiden mukaan C-vitamiini toimii. C-vitamiini on yksi turvallisimmista ihmisen tuntemista aineista. Myrkyllisen suurta C-vitamiiniannosta ei ole todettu, mikä on ihme sinänsä. Vaikka satoja grammoja C-vitamiinia on annettu muutamassa päivässä, ainoa sivuvaikutus on hyvä terveys. Hoidon kustannukset ovat mikroskooppiset verrattuna useimpien reseptilääkkeiden ja hoitomuotojen kustannuksiin. Monet taudit, jotka C-vitamiini parantaa ovat edelleen "parantumattomia" perinteisillä lääkkeillä.

Mistä siis johtuu lähes universaali kieltäytyminen syventyä suurten C-vitamiiniannosten ansioihin tai edes katsoa todisteita niistä? Jätän kysymyksen lukijalle. Motiivista riippumatta, se on anteeksiantamatonta. Elleivät kansalaiset pakota lääkärikuntaa toimimaan käytännössä yhtä jalosti, kuin mitä se teeskentelee olevansa, mikään ei muutu.

Kun luet kirjan ja vakuuttavan C-vitamiinista kerätyn tieteellisen näytön, pohdit, miksi C-vitamiinia ei tunneta paremmin ja käytetä enemmän? Todisteet osoittavat yksiselitteisesti, että suuret C-vitamiiniannokset ehkäisevät ja parantavat laajan kirjon sairauksia, jotka vaivaavat ihmiskuntaa. C-vitamiini on sekä edullista että täysin turvallista. Johtopäätökseni on: C-vitamiini on "luonnon yleislääke". Uskon, että olette samaa mieltä.

Thomas E. Levy, LT, OT

Sisällysluettelo

Johdanto

Luku yksi - Suuri C-vitamiiniannos: laajakirjoinen antibiootti

Älä koskaan sano "PARANNUSKEINO"

Neljä ilmeisen "parantumaton" tautia

Jotkut lääketieteen "hoidot" ovat barbaarisia

C-vitamiini parantaa virusinfektiot

Suurten C-vitamiiniannosten mustamaalaus

Herpes ja suuret C-vitamiiniannokset

AIDS ja suuret C-vitamiiniannokset

C-vitamiini estää ja parantaa muutkin tartunnat

Johtopäätökset

Luku kaksi - Suuri C-vitamiiniannos: paras vastamyrkky

"APUA! 1-vuotias lapseni nieli juuri ..."

Torjunta-aineille altistuminen

Mustaleski hämähäkin purema

Barbituraattien yliannostus

Mokkasiinikäärmeen purema

Sienimyrkytys

Päivittäinen paras vastalääke

Johtopäätökset

Luku kolme - Suuri C-vitamiiniannos: luonnon yleislääke

"Olipa kerran ..." kehityshistoria tarjoaa vahvan näkemyksen

Miksi ihmiset sairastuvat niin paljon helpommin?

Vähän tunnettu geneettinen salaisuus
Luonnon suosittelema päivittäinen annos vuohille
Johtopäätökset

Luku neljä - Suuri C-vitamiiniannos: valtimoiden suojelija

Irtoaminen: Ongelman sydän
Sydänsairauksien eteneminen
Valtimoiden C-vitamiinin puutteen syyt
Nykyiset hoidot ovat vain "väliaikainen korjaus"
Kolesteroli ja C-vitamiinin puute
Korkea verenpaine ja C-vitamiinin puute
Diabetes ja C-vitamiinin puute
Johtopäätökset

Luku viisi - Suuri C-vitamiiniannos: luonnon vastaus
syöpään

Myrkylliset kudokset sekoavat!
Ehkä taistelemme väärää vihollista
Syövän ehkäisy
Syövän hoito C-vitamiinilla
C-vitamiini estää sekä kasvaimen kasvua, että
leviämistä
Suuri C-vitamiiniannos tappaa syöpäsolut
C-vitamiini ei estä, vaan tukee perinteistä
kemoterapiaa
Kielteiset tutkimukset - C-vitamiini ja syöpä
Johtopäätökset

Luku kuusi - Suuri C-vitamiiniannos: hidastaa
ikääntymistä

Pelastus pelätyltä rappeutumiselta
Hapetusstressin rooli rappeumasairauksissa

Looginen strategia rappeumasairauksien torjuntaan

Todiste C-vitamiinin voimasta rappeumasairauksia vastaan

Osteoporoosi

Niveltulehdus

Alzheimerin tauti

Johtopäätökset

Luku seitsemän - Suuri C-vitamiiniannos: lääkärit valehtelevat

7 tappavaa lääketieteellistä valhetta!

Valhe #1: C-vitamiinitutkimuksia ei ole

Valhe # 2: Ei todisteita, että C-vitamiini toimii

Valhe # 3: C-vitamiini ei ole turvallista

Valhe # 4: C-vitamiini aiheuttaa munuaiskiviä

Valhe # 5: C-vitamiinitarve täyttyy normaalilla ruokavaliolla

Valhe # 6: C-vitamiini tuottaa vain kallista virtsaa

Valhe # 7: Jos C-vitamiini toimisi, kaikki käyttäisivät sitä

Entä negatiiviset tutkimustulokset?

Johtopäätökset

Luku kahdeksan - Suuri C-vitamiiniannos: tarvitaan vallankumous

Ovatko tuotot tärkeämpiä kuin ihmiset?

Massiiviset eturistiriidat

Kuinka yleisiä "eturistiriidat" ovat?

Miksi FDA ja lääkeyhtiöt vihaavat lisäravinteita

Sota myrkytöntä syövä parannuskeinoa vastaan

Suuret C-vitamiiniannokset kielletään

Elävä todiste, C-vitamiini, McGuff ja FDA

Ensimmäinen voitto C-vitamiinille

Yhdeksäs luku - Suuri C-vitamiiniannos: Kuinka hyötyä siitä

Miten tästä eteenpäin?

Miksi juuri tämä aine on niin tehokas ja tärkeä?

Veren C-vitamiinitason optimointi

Läpimurto C-vitamiiniannosten antamisessa

Mitä liposomit ovat?

Lopputulos:

Todellisen C-vitamiinitarpeen määrittäminen

Käytännön ehdotuksia

LIITTEET Enemmän tietoa haluaville

LIITE A Miten C-vitamiini toimii?

Entä infektiot?

Miksi rauta helpottaa patogeenien kuolemaa?

Kuinka C-vitamiini sopii kaikkeen tähän?

Entä syöpä?

LIITE B C-vitamiinin 20 tapaa vahvistaa
immuunijärjestelmää

LIITE C C-vitamiinin tärkeät roolit
aineenvaihdunnassa

Kollageeni synteesi

Pohjakalvon valmistus

Haavan paraneminen

Karnitiinin valmistus

Hermoston välittäjäaineiden valmistus

Edistää kalkan siirtymistä luukudokseen

Luonnollinen antihistamiini

Immuunijärjestelmän ylläpito

LIITE D C-vitamiinin suhde sydänsairauksien riskitekijöihin

- Korkea verenpaine
- Kolesteroli- ja triglyseriditasot
- Valtimotulehdus
- Lipoproteiini(a) taso
- Diabetes
- Tupakointi
- Fibrinogeenitaso

LIITE E Munuaiskivien riskitekijät

LIITE F Myrkkyjen vaikutusten minimointi

- Huono hammasterveys: merkittävä myrkkyaltistuksen lähde...
- Reaktiivisen raudan minimointi

LIITE G Suurten C-vitamiiniannosten ja muiden ravinnelisien tasapaino

LIITE H Julkaistuja tutkimuksia C-vitamiinin käytöstä tarttuvien tautien ja myrkytysten hoitoon

- Aflatoksiinimyrkytys
- AIDS / HIV
- Aivokalvon tulehdus
- Alkoholimyrkytys (etanoli)
- Alumiinimyrkytys
- Alzheimer / dementia
- Amfetamiinimyrkytys
- Arsenikkimyrkytys
- Barbituraattien yliannos
- Bentsantronimyrkytys
- Bentseenimyrkytys
- Elohopeamyrkytys

Eläinten myrkyt
Fenolimyrkytys
Fensyklidiinimyrkytys
Fluorimyrkytys
Hepatiitti, akuutti virus
Herpes
Hiilitetrakloridimyrkytys
Hinkuyskä
Hyönteis- ja kasvimyrkyt
Jäykkäkouristus
Kadmiummyrkytys
Keuhkokuume
Kolesteroli (korkea LDL-taso)
Korkea verenpaine
Kromimyrkytys
Kurkkumätä
Kylmettyminen
Lavantauti
Lepra
Luomistauti
Lyijymyrkytys
Lääkeaineiden myrkyllisyys
Malaria
Mononukleoosi
Nikkelimyrkytys
Nitraatti- / nitriittimyrkytys
Okratoksiinimyrkytys
Osteoporoosi
Otsonimyrkytys
Parakvattimyrkytys
PCB-myrkytys
Penikkatauti (kissa ja koira)
Punatauti (ameba)

Punatauti (bakteeri)
Polio
Pseudomonas tartunnat
Raivotauti
Reuma, niveltulehdus
Seleenimyrkytys
Sienimyrkytys
Sikotauti
Stafylokokkitartunta
Streptokokkitartunta
Strykniinimyrkytys
Syöpä
Säteilymyrkytys
Trikiinit
Trypanosomaaliset infektiot
Tuberkuloosi
Tuhkarokko
Typpidioksidimyrkytys
Vanadiummyrkytys
Vyöruusu

Viiteluettelo

Alkusanat amerikkalaiseen painokseen 2011

Luku yksi

-

Suuri C-vitamiiniannos: laajakirjoinen antibiootti

Älä koskaan sano ”PARANNUSKEINO”

Saamme pysäytettyä "syövän remissioon" ja sydän- ja verisuoni- sairaudet, diabeteksen ja niveltulehduksen "hallintaan", mutta emme oikeastaan "paranna" mitään! Ottaen huomioon, että miljardeja dollareita on vuosikymmenten ajan käytetty lääkealan tutkimukseen, eikö meillä nyt jo pitäisi olla valmiina "parannus" ihmisen pelätyimpiin sairauksiin?

Lääketieteen ihmiset **eivät** käytä sanaa "parantaa", ja lisäravinteiden myyjät **eivät uskalla** käyttää sitä. Lisäravinteiden mainonnassa ei voi käyttää sanaa "parantaa", vaikka viitattaisiin puutostautiin kuten keripukkiin (C-vitamiinin puutos) tai beriberiin (B-vitamiinin puutos). Vaikka on ylivoimainen tieteellinen näyttö, että ruoka tai lisäravinne voi "parantaa" tai "ehkäistä" sairauden tai edistää sen "hoitoa", ovat viittaukset tosiasioihin USA:n FDA:n mielestä "lääkeväittämiä". Lääkeväittämiä esittäneeltä kauppiaalta saa:

- Etsiä ja/tai takavarikoida pankkitilit
- Etsiä ja/tai takavarikoida kaikki tiedostot
- Takavarikoida tuotteen
- Antaa huomattavat sakot
- Riistää vapauden vangitsemalla

Toisaalta, lääkevalmistajat eivät koskaan lupaa parantumista. Voidaan kysyä, pyrkivätkö he edes siihen.

Tutkimalla lääkärin käsikirjaa, joka löytyy useimpien lääkäreiden vastaanotolta, havaitaan "ei ole tehokasta hoitoa" useimpiin, jos ei kaikkiin virusinfektioihin. Maallikon sanoin, tavallinen hoito virusperäiseen tarttuvaan tautiin on: "tehdään potilaan olo mukavaksi... ja toivotaan (rukoillaan) potilaan immuunijärjestelmän voittavan."

Miten rikollista, kun yksi

- Eniten tutkittu
- Turvallisin
- Halvin
- Hyvin tehokas

mikrobilääke on ollut saatavilla jo vuosikymmeniä!

Suuri C-vitamiiniannos on osoittautunut onnistuneeksi hoidoksi - ja monissa tapauksissa se on täydellinen parannuskeino - useimpiin bakteeri- ja virustulehduksiin. Joten miksi C-vitamiini jatkuvasti jätetään huomiotta ja sitä pilkataan, syrjitään ja rangaistaan?

Neljä ilmeisen "parantumaton" tautia

Valitettavasti, on olemassa neljä tappavaa tautia, joihin suuret C-vitamiiniannokset eivät vaikuta:

- Tietämättömyys
- Kyynisyys
- Erehtymisen pelko
- Ahneus

Jotta en tulisi syytetyksi liioittelusta, tarjoan tuoreen esimerkin, joka tuli esille voimakkaissa Uuden-Seelannin *60 Minuuttia* dokumenttiohjelmassa, jotka esitettiin vuonna 2010.

Ensimmäinen, nimeltään "Elävä todiste?" kertoo tarinan Uusi-Seelantilaisesta maanviljelijästä, joka sai erittäin vakavan H1N1 tartunnan. Lääketieteelliset testit vahvistivat sikainfluenssan, keuhkokuumeen ja karvasoluleukemian diagnoosit. Hänen keuhkonsa olivat niin tulehtuneet, että hänet oli kytketty ECMO laitteeseen, joka ohittaa ja korvaa keuhkot kehon ulkopuolella. Lähes neljän viikon kooman ja aggressiivisen lääketieteellisen hoidon jälkeen hänen kuntonsa ei ollut parempi. Tehohoidon asiantuntijat kokoontuivat harkitsemaan Allan Smithin ennustetta. Heidän johtopäätöksensä oli, että "keuhkojen vajaatoiminnan johdosta Allan Smith ei voi selvitä." Toisen kokouksen jälkeen sama asiantuntijaryhmä kirjoitti, "ryhmä on yksimielinen, että Allan Smith olisi poistettava ECMO laitteesta ja annettava kuolla. Jatkaminen laitteessa vain pitkittää hänen väistämätöntä kuolemaansa." ¹

Perhe protestoi, että lääkärit eivät olleet yrittäneet kaikkea. He anoivat kiivaasti hallinnolta suurta suonensisäistä annosta C-vitamiinia. Kaksi päivää ennen Allanin suunniteltua poistoa laitteesta, lääkärit suostuivat C-vitamiinin antamiseen, joskin todeten, "Olemme kaikki yksimielisiä, että C-vitamiinista ei ole mitään hyötyä." ¹

Vain kahden 25 gramman C-vitamiini-infusion jälkeen, röntgenkuva paljasti merkittäviä puhdistumia keuhkoissa. C-vitamiini hoitoa jatkettiin nopeudella 100 grammaa päivässä. Muutamassa päivässä, Allan parantui nopeasti niin paljon, että saattoi hengittää itse ja hänet poistettiin ECMO laitteesta.

Sitten Allan kunto alkoi heiketä. Kysyttäessä sairaala myönsi, että C-vitamiini oli lopetettu. Hänen perheensä vaati uudelleen terapiaa. Lääkärit suostuivat, mutta antoivat vain niukan kaksi grammaa päivässä. Potilas alkoi uudelleen parantua, mutta hyvin hitaasti. Miksi lääkärit jatkoivat C-vitamiiniannoksella, joka oli vain kaksi prosenttia aiemmin

hyödyllisestä annoksesta uhmaa logiikkaa, jos herra Smithin hyvinvointi oli ainoa merkittävä huolenaihe.

Kun herra Smith parantui siihen pisteeseen, että hänet voitiin siirtää lähempänä kotia olevaan sairaalaan, uudet lääkärit lopettivat jälleen C-vitamiinihoidon. Ennustettavasti, Allanin tila alkoi heikentyä. Tällä kertaa, perheen oli palkattava asianajaja pakottamaan hoidon aloittaminen uudelleen. Mutta, uusi sairaala antoi vain kaksi grammaa päivässä. Jopa niinkin pienellä annoksella potilas alkoi elpyä. Heti, kun Allanilla oli mahdollisuus niellä, hänen perheensä antoi suuria annoksia suun kautta liposomi kapseloitua C-vitamiinia. Lääkäreiden hämmästykseksi, Allan käveli ulos sairaalasta useita viikkoja aikaisemmin, kuin he luulivat sen olevan mahdollista. Lisäksi, ei ollut enää näyttöä karvasoluleukemiasta.

Ehkä hämmästyttävin osa tarinaa on, että vuoteen vierestä tapahtumia seuranneet lääkärit, olivat vakuuttuneita siitä, että C-vitamiinilla *ei ollut mitään osaa* Allan Smithin tervehtymisessä! Yksi haastateltu lääkäri, joka kieltäytyi uskomasta, että C-vitamiini oli vaikuttanut positiivisesti Allan Smithin toipumiseen, pohti Smithin paranemisen voineen johtua yhtä hyvin linja-autosta, joka kulki Allanin sairaalahuoneen ohi. ²

Toisessa H1N1 tapauksessa *60 Minuuttia* ohjelmassa 25 vuotta vanha australialainen nainen oli myös laitettu ECMO-laitteeseen. Hänen veljensä, Mark, oli nähnyt aiemmin jakson, "Elävä Todiste?" ja päätti jäljittää Smithin perheen ja saada enemmän tietoa suurista C-vitamiiniannoksista. Vakuuttuneena siitä, että terapia saattaa auttaa hänen sisartaan, Mark vaati sairaalaa antamaan suonensisäisesti C-vitamiinia. He lopulta antoivat periksi. Kuten Allan Smith tapauksessa, hänen pahoin tulehtuneet keuhkonsa alkoivat parantua parin hoitojakson jälkeen. Lopulta potilas parani niin paljon, että ECMO-hoito lopetettiin. Samaan aikaan, vakuutettuaan potilaan äidin, että jatkuva C-vitamiini voisi

olla jotenkin vaarallista, lääkärit lopettivat C-vitamiinin. Hänen terveytensä huononi nopeasti ja muutaman päivän kuluttua hän kuoli. ²

Suurin osa lääkäreistä hyväksyy sokeasti väärän käsityksen, että "ei ole näyttöä" ja "tutkimuksia" osoittamaan suurten C-vitamiiniannosten tehoa missään, paitsi keripukissa. Tosiasia on, että on olemassa tuhansia tutkimuksia ja paljon todisteita! Silti, jopa silloin, kun todiste on mahtavasti juuri silmien edessä, useimmat lääketieteellisessä yhteisössä eivät suostu näkemään sitä.

Ilmeinen todellisuus ei kuitenkaan jäänyt huomaamatta suurelta yleisöltä. Nämä dokumentit ovat luoneet niin syvää suuttumusta Uudessa-Seelannissa, että ihmiset pakottavat radikaaliin muutokseen siinä, miten siellä harjoitetaan lääketiedettä. Kun *60 Minuuttia* dokumentit laitettiin internettiin, ihmiset ympäri maailmaa alkoivat kuulla totuuden. Sattumalta (tai ei), pian kaiken tämän huomion jälkeen, USA:n Elintarvike- ja lääkehallinto (FDA) kielsi amerikkalaista yritystä, joka toimitti dokumenteissa näytetyn suonensisäisesti käytettävän C-vitamiinin, tuottamasta sitä enempää. FDA:n ankara toiminta ylittää tavanomaisen tietämättömyyden ja kyynisyyden. Ja lisää pahantahtoista suurten C-vitamiiniannosten rajoittamista näyttää olevan luvassa (ks. *Luku kahdeksan*).

Tohtori Ian Brighthope, ravitsemuksen ja ympäristölääketieteen asiantuntija, joka tuntee suurten C-vitamiiniannosten tehon, tiivistää parhaiten *60 Minuuttia* dokumentit: "Ihmisiä kuolee lääkärikunnan asenteiden takia." ²

Jotkut lääketieteen "hoidot" ovat barbaarisia

Penisilliinin löydön jälkeen on lääkäreiden käyttämään kemiallisten aineiden arsenaaliin lisätty useita antibiootteja

bakteeri-infektioiden hoitamiseksi. Monista syistä, useat bakteerikannat ovat niille kuitenkin vastustuskykyisiä. Lääkevalmistajat ovatkin häviämässä kilpailun yhä vastustuskykyisempiä bakteereita vastaan.

Vuonna 2008 bakteriologi, tohtori Kenneth Todar, auttoi tunnistamaan, kuinka valtavasta ja kasvavasta ongelmasta oli kyse:

"Nykyään noin 70 prosenttia bakteereista, jotka aiheuttavat infektioita sairaaloissa kestävät ainakin yhtä yleisimmin hoitoon käytettyä antibioottia. Jotkut organismit ovat resistenttejä kaikille hyväksytyille antibiooteille ja niitä voidaan käsitellä vain kokeellisilla ja mahdollisesti myrkyllisillä lääkkeillä." ³

Joten, mitä tapahtuu perinteisessä lääketieteellisessä ympäristössä, kun potilaalle kehittyy voimakas, antibiooteille vastustuskykyinen infektio? Vastaus riippuu siitä, missä infektio on. Jos se on elin - ja ihmettä ei tapahdu - potilas kuolee. Mutta jos hallitsematon infektio on eristetty raajaan, on tehokkaampi hoito: AMPUTAATIO!

Useimmiten, jos ei aina - se on tarpeeton. Jo edesmennyt Maureen Kennedy Salaman, kansallisen terveystieteen puheenjohtaja, kertoo pelottavasta kokemuksestaan aviomiehensä Frankin kanssa. Yrittäessään kylvettää Samia, heidän kissaansa, kissa innostui hiustenkuivaajan äänestä ja ilmavirrasta. Sam puri miehen oikeaa etusormea luuhun saakka. Ensivussa lääkäri tarkasti pureman, antoi jäykkäkouristusrokotteen ja määräsi antibiootin.

Seuraavan neljän päivän aikana Frankin oikea käsi paisui kaksi kertaa sen normaalin kokoiseksi, värjäytyi ja aiheutti sietämätöntä kipua, johon lääkitys ei auttanut. Lääkärit sairaalan ensivussa olivat yksimielisiä diagnoosista: osteomyeliitti (luutulehdus). Maureen Salamanin sanoin:

"Bakteerit olivat syöneet luun, nivelen ja rystysen ja jatkoivat matkaa kättä pitkin. Laboratoriot eivät

tunnistaneet bakteeria. Synkän näköiset lääkärit sanoivat, että Frank luultavasti menettää kätensä ja mahdollisesti henkensä. Hänet laitettiin antibioottitiputukseen kellon ympäri. Hänen kätensä oli silvottu avaamalla koko kämmen ja molemmin puolin sormen luu ja pestiin joka toinen tunti yrittäen pysäyttää raivoava infektio."

"Yritin sairaalaan hallitukselta saada C-vitamiinia hänelle suonensisäisesti. Minulle kerrottiin, että he olivat varmoja, että se oli hyvä hoito, mutta he eivät tunteneet sitä, eivätkä he salli hoitoja, joista heillä ei ole tietoa." ⁴

Viiden tehottoman hoitoviikon jälkeen, Salamaneille kerrottiin, että oli vain yksi tapa pelastaa Frankin elämä: AMPUTAATIO! Konsultoituaan Robert Cathcartia, LT, C-vitamiinin asiantuntijaa, he päättivät lähteä sairaalasta ja hoitaa infektion suurilla annoksilla C-vitamiinia. Lääkärit sairaalan sisällä ja ulkopuolella varoittivat heitä, että heidän päätöksensä maksaisi luultavasti Frankin hengen. Kuitenkin, ennakoiden asioiden edelleen pahenevan, kirurginen aika amputaatioon jätettiin voimaan.

Salamanit ajoivat sairaalasta suoraan paikalliselle klinikalle, joka rutiininomaisesti antoi suuria annoksia C-vitamiinia. Välittömästi lääkärit alkoivat laskimonsisäisen infuusion C-vitamiinilla, antaen Frankille 60-75 grammaa päivässä tätä kautta. Frank otti myös 30 grammaa suun kautta C-vitamiinia per päivä ja piti kädessään valkosipuli-punasavi haudetta joka yö. **Kahden** hoitokerran jälkeen kipu, joka oli vaatinut kaksi kodeiinitablettia neljän tunnin välein, loppui! Yhdeksän päivää hoitoa ja infektio sekä turvotus olivat täysin poissa. Syvät haavat leikkauksesta olivat parantuneet ja vain ohuet arvet jäivät muistoksi. Jälleen Maureen Salamanin sanoin:

"Frank piti ajan amputaatiota varten. Leveästi hymyillen hän ojensi terveen ja normaalin värisen kätensä kätelläkseen hyvin järkyttynyttä kirurgia. He eivät olleet

koskaan nähneet mitään tällaista tapahtuvan. 'Yksi miljoonasta', he sanoivat."

Kun katselin heidän järkyttyneitä kasvojaan, mieleeni nousi raamatun lause: "Jumala on valinnut yksinkertaiset asiat saattamaan viisaat häpeään." ⁴

Ehkä juuri kerrottua tarinaa hälyttävämpi on samankaltaisen ongelman pandemia: verenmyrkytys, sepsis. Sepsis syntyy seurauksena kehon kyvyttömyydestä selviytyä mikrobi-infektiosta sekä infektion aiheuttamista myrkyistä. Vaikka seitsemän kymmenestä aikuisesta ei ole koskaan kuullut, sepsiksestä, se vaatii yhden amerikkalaisen 2,5 minuutin välein. Muut sepsiksen uhrit "pelastetaan" amputaatiolla. Tuhannet tutkimukset tukevat tosiasiaa, että korkeat C-vitamiiniannokset toimivat laajakirjoisena antibioottina (Liite H) ja neutraloivat kaikki myrkyt (Luku kaksi- ja Liite H).

Päivittäin suuret C-vitamiiniannokset voisivat pelastaa verenmyrkytyksen uhreja ja estää amputaatioita. Lukemattomat sormet, varpaat, kädet ja jalat voisivat jäädä kiinni ja terveiksi, jos lääketieteellinen yhteisö yksinkertaisesti kuuntelisi ja reagoisi tosiasioihin tieteellisellä luotettavuudella.

C-vitamiini parantaa virusinfektiot

C-vitamiinin on osoitettu estävän, pysäyttävän ja jopa parantavan monia virusinfektioita (Liite H). Tässä on osittainen listaus:

- AIDS/HIV
- Ebola
- Aivokalvon tulehdus
- Hepatiitti
- Herpes
- Keuhkokuume

- Polio
- Vyöruusu
- Sikainfluenssa

Toisaalta lääkeyritykset eivät ole vielä kehittäneet yhtään lääkettä, joka tappaisi luotettavasti viruksia. Sen sijaan rokotus on nykyajan lääketieteen vastaus virusinfektioihin. Sukeltamatta rokotuksia koskeviin kiistoihin, tämä strategia ei ole ilman merkittäviä terveysriskejä. Lisäksi, monet virukset, kuten influenssaa aiheuttavat, voivat muuntua uusiksi kannoiksi, joihin aikaisempiin rokotuksiin kehitetyt vastaaineet eivät vaikuta. Esimerkiksi tämän vuoden influenssarokotus - joka luotiin viime vuoden viruksesta - voi tehotta vain vähän tai ei ollenkaan parhaillaan leviävään influenssavirukseen.

Ottaen huomioon, että nykyajan lääketieteellä ei ole tehokasta hoitoa yhdellekään virus- ja monille bakteeriinfektioitaudeille, niin miksi lääkärit eivät käytä suuria C-vitamiiniannoksia pelastaakseen potilaansa hengen? Vuosikymmenten ajan miehet vaikutusvaltaisissa paikoissa ovat yrittäneet pitää tiedon suurista C-vitamiiniannoksista piilossa. Kun se ei ole toiminut, he ovat yrittäneet mustamaalata sitä. Täältä kaikki alkoi ...

Suurten C-vitamiiniannosten mustamaalaus

Useimmat alle 30-vuotiaat amerikkalaiset tietävät poliosta vain vähän, jos lainkaan. Onneksi sitä esiintyy harvoin enää Yhdysvalloissa. 1940-luvun lopulla ja 1950-luvun alkupuolella, se kuitenkin nousi epidemian mittasuhteisiin. Monet polion uhrit, jotka olivat riittävän onnekkaita selviytymään akuutista infektiosta, viettivät loppuosan elämästään vammautuneina. Polio tuhosi monen potilaan ja perheen elämän.

Polio oli ensimmäisiä suurilla C-vitamiiniannoksilla hoidettuja virustauteja. Kliiniset tulokset olivat kunnioitusta herättäviä ja lääketieteellisen yhteisön vastaus oli täysin typerä!

Kesäkuun 10. vuonna 1949 Atlantic Cityssä, New Jerseyssä, LT Frederick Klenner esitteli yhteenvedon polion parissa tekemästään työstä American Medical Associationin (AMA) vuosittaisessa istunnossa.^{5, 6} Hän oli parantanut **60** poliotapausta **60**:stä käyttämällä suuria annoksia injektoitavaa C-vitamiinia. Hän teki seuraavat huomautukset:

"Voi olla mielenkiintoista kuulla, kuinka poliomyelitis hoidettiin Reidsvillessä, NC, vuoden 1948 epidemian aikana. Menneen seitsemän vuoden aikana virusinfektiot on hoidettu ja parannettu 72 tunnissa käyttämällä suuria ja toistuvia injektioita askorbiinihappoa (natriumaskorbaattia) eli C-vitamiinia. Uskon, että jos C-vitamiinia annetaan suurina, annoksina **6 000 - 20 000 mg** vuorokaudessa potilaille, joilla on poliomyelitis, ei tule olemaan halvaantumisia, eikä poliomyeliitin vammoja tai epidemioita. " ⁶ *[Huomautus: näitä annoksia käytettiin imeväisillä ja pienillä lapsilla, mikä vastaa yli 100 gramman annoksia päivässä aikuiselle.]*

Polio parannettu! Vain 72 tunnissa tai lyhyemmässä ajassa! Yksinkertaisesti C-vitamiini-injektioilla! Ei enää vammautumisia! Ei enää epidemioita! Järkyttävästi, tilaisuudessa ei esitetty kysymyksiä, ei keskusteltu, eikä esitetty ehdotuksia tutkia hoitomenetelmää... ei kysymystäkään läsnä olevilta lääkäreiltä! On huomionarvoista mainita, että tohtorit Jonas Salk ja Albert Sabin olivat sillä hetkellä kehittämässä poliorokotteita ja hyvin pitkällä työssään. Kahdeksan vuotta myöhemmin, vuonna 1957, kun polioepidemia oli jo ohi, Salk ilmoitti injektoitavasta rokotteestaan maailmalle. Kolmetoista

vuotta LT Klennerin kerrottua poliohoidostaan, Sabin lisensioi suun kautta otettavan poliorokotteensa (sokeripala).

Tuskin voin kuvailla sitä tunteiden tulvaa, kun löysin ensimmäisen kerran tohtori Frederick Klennerin työn poliopotilaiden hoidosta. Tosiasia, että poliovirus oli niin helposti hävitettävissä C-vitamiinilla ei ollut yllättävä. Omat hyvät kokemukseni suurten C-vitamiiniannosten käytöstä useisiin eri sairauksiin oli vakuuttanut minut sen voimasta tappaa viruksia. Järkyttävää oli tajuta, että C-vitamiinin oli osoitettu parantavan polio ENNEN, kuin se oli tappanut tai vammauttanut lukemattomia ihmisiä. Vielä nytkin sydäntäni särkee, kun näen polion uhrien kuvia hengityskoneissa, pyörätuoleissa ja jalkatuissa ... ja tunnen suuttumusta! Jos edes muutama lääketieteellisessä yhteisössä olisi avannut silmänsä, kaikki olisi voinut olla aivan toisin.

Rikollisen huolimattomuuden pitäisi saada tutkijat, poliitikot, lääkeyritysten johtajat, valtion virkamiehet, ja lääkärit, jotka ovat taistelleet pitääkseen C-vitamiinin poissa valtavirrasta, kuolemaan häpeästä. Silti epämiellyttävän TV:mainoksen sanoin, "mutta odota, on vielä lisää!"

Herpes ja suuret C-vitamiiniannokset

Vuonna 1936 tutkijat julkaisivat urauurtavat tulokset tutkimuksesta, joka vahvistaa C-vitamiinin mahdollisena hoitona herpesvirusinfektioihin. Tutkimus osoitti selvästi, että C-vitamiini on tehokas viruksia tappava aine - se tappaa kaikki tunnetut herpesvirukset joutuessaan kosketuksiin niiden kanssa, mukaan lukien vyöruusun aiheuttajan.⁷ Lisätestit seuraavana vuonna vahvistivat heidän havaintonsa.⁸ Myös muut tutkimukset ovat vahvistaneet heidän tuloksensa.^{9, 10}

Vyöruusu, eräänlainen herpesinfektio, kehittyy vesirokkoviruksen aktivoituessa uudelleen - usein vuosia

vesirokon jälkeen. Vauriot vyöruusuista ovat erittäin tuskallisia ja voivat jatkua viikkoja. Yli 50 vuotta sitten eräs lääkäri pystyi parantamaan vyöruusu-³²⁷tapaukset antamalla päivittäin yhdistelmänä 2-3 g C-vitamiinia injektiona ja vielä gramman suun kautta.

Ehkä vaikuttavin tutkimus suurista C-vitamiiniannoksista ja vyöruususta julkaistiin vuonna 1950. Tutkija ilmoitti ³²⁷potilaan täydellisestä paranemisesta ³²⁷vyöruusu-¹¹tapauksessa, jotka hoidettiin suonensisäisellä C-vitamiinilla – kaikki 72 tunnin kuluessa hoidon aloittamisesta ¹¹.

Miten todennäköisesti lääkärisi suosittelee suuria C-vitamiiniannoksia, jos kävelet hänen vastaanotolleen sairastuttuasi vyöruusuun? Jos lääkäri on perinteisesti koulutettu LT, voin turvallisesti sanoa, ettei ole mitään mahdollisuuksia! Miksi? Koska suurten C-vitamiiniannosten käyttö puuttui näkyvästi hänen lääketieteellisistä oppikirjoistaan ja on yhä poissa tänäkin päivänä. Toisin sanoen, hän ei tiedä!

AIDS ja suuret C-vitamiiniannokset

Vaikka tällä hetkellä ei ole riittävästi todisteita väittää suurten C-vitamiiniannosten parantavan AIDSia, monet C-vitamiinitutkimukset osoittavat positiivisia tuloksia taudin hoidossa.

LT 1990 Robert Cathcart kertoi kokemuksistaan vuonna 1990 yli 250 HIV-positiivisen potilaan C-vitamiinihoidosta, joista osalle oli kehittynyt täysi AIDS. Artikkelissa hän totesi potilaan kliinisen toipumisen näyttävän riippuvan kahdesta päätekijästä:

1. annetun C-vitamiinin määrästä ja
2. sairausasteesta hoidon alussa.

Hän vakuutti, että kaikki AIDS-potilaat voittoa saada remissioon (oireettomiksi), jos C - vitamiinia otettiin riittävästi neutraloimaan viruksen aiheuttama myrkyllisyys ja hoitamaan sekundaariset infektiot ¹²

Periaatteessa tohtori Cathcart eristi rutiininomaisesti HIV-infektion, sallien suurimman osan potilaistaan elää normaali elinaika oireettomana. Vaikka kyseessä ei teknisesti ollut parantuminen, potilaat elivät rauhanomaisesti infektioidensa kanssa.

C-vitamiini estää ja parantaa muutkin tartunnat

Huomattava luettelo bakteereiden, loisten ja muiden kuin virusten aiheuttamia infektiota vaivaa edelleen ihmiskuntaa. Monet taudinaiheuttajat reagoivat huonosti antibiootteihin tai eivät välitä niistä lainkaan.

C-vitamiinin on osoitettu estävän sairastumista, nopeuttavan toipumista ja jopa parantavan monia näistä infektiosta (Liite H). Tässä on osittainen luettelo:

- Kurkkumätä
- Punatauti
- Lepra
- Malaria
- Hinkuyskä
- Keuhkokuume
- Pseudomonas infektiot
- Reumakuume
- Stafylokokki-infektiot
- Streptokokki-infektiot
- Jäykkäkouristus
- Trikiinooosi
- Tuberkuloosi
- Lavantauti

Tutkijoiden mukaan kaikki nämä sairaudet aiheuttavat C-vitamiinin puutoksen isännässä. Tämä tapahtuu, koska kaikki patogeenit lisäävät hapettumisstressiä ja käyttävät veren ja kudosten C-vitamiinin. Kuten polion ja aivokalvontulehduksen kaltaisista virussairauksista on kerrottu, niin käyttämällä erittäin suuria C-vitamiiniannoksia infektion torjumiseen, seuraa välitön ja parantava vaikutus melkein aina. Jopa pienetkin annokset C-vitamiinia parantavat potilaan tilaa huomattavasti. Muista Allan Smithin tapaus, jossa hänen paranemisensa hidastui dramaattisesti, kun hänen lääkäriinsä alensi selittämättömästi päivittäisen C-vitamiinin 50-100 grammasta kahteen grammaan. Näin ei kuitenkaan tapahdu aina. Usein tauti puhkeaa uudelleen, kun C-vitamiiniannos vähenee liian aikaisin ja liian paljon, mahdollistaen virusten tai mikrobien lisääntymisen.

Lisäksi on selvää, että tarvitaan aina vähintään tietty veren C-vitamiinitaso tai kudoksen C-vitamiinipitoisuus, ennen kuin saadaan positiivinen kliininen vaste. Pieniä annoksia on testattu moniin erilaisiin tartuntoihin ja tutkijat ovat ilmoittaneet usein, että C-vitamiinilla ei ollut positiivista kliinistä vaikutusta. Monet ilmeisen epäeettiset tutkimukset näyttävät käyttäneen tahallaan testeissä erittäin pieniä määriä C-vitamiinia, sen tehon mitätöimiseksi. Tutkijat sitten päättelivät että C-vitamiinista ei ollut mitään hyötyä, vaikka tehottomuus johtui vain liian pienestä annoksesta.

Johtopäätökset

Pohdittavaa:

- Perinteiset tartuntatautien ehkäisy- ja hoitomenetelmät ovat valitettavan riittämättömiä
- Patogeenit kuluttavat aina C-vitamiinia kehossa (Liite H)